Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 71 **Rozeslána dne 30. listopadu 1995** **Cena Kč 11,50**

OBSAH:

271. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 25. října 1995 ve věci návrhu na zrušení nařízení vlády č. 104/1994 Sb., kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu velkého územního celku Plzeňské sídelní regionální aglomerace

272. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 8. listopadu 1995 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kutná Hora č. 10/94 o dopravě ve městě Kutná Hora ze dne 1. července 1994

273. Nařízení vlády, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 86/1993 Sb., o osobních požitcích poskytovaných duchovním církví a náboženských společností

274. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 176/1993 Sb., o nájemném z bytu a úhradě za plnění poskytovaná s užíváním bytu, ve znění vyhlášky č. 30/1995 Sb.

275. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 400/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

276. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví celkové roční nejvyšší množství látek poškozujících nebo ohrožujících ozonovou vrstvu Země, které mohou být vyrobeny nebo dovezeny v roce 1996

277. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví množství látek poškozujících nebo ohrožujících ozonovou vrstvu Země, které jsou určeny pro zajištění základní potřeby

278. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Brazilské federativní republiky o obchodu a hospodářské spolupráci

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví uspořádání a obsahové vymezení položek účetní závěrky a rozsah údajů ke zveřejnění pro banky

271

NÁLEZ
Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 25. října 1995 v plénu o návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení nařízení vlády č. 104/1994 Sb., kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu velkého územního celku Plzeňské sídelní regionální aglomerace

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění:

I.

Dne 19. 6. 1995 byl Ústavnímu soudu doručen návrh skupiny 29 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky podaný ve smyslu čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava"). Tímto návrhem se poslanci domáhají zrušení nařízení vlády č. 104/1994 Sb., kterým byla vyhlášena závazná část územního plánu velkého územního celku Plzeňské sídelní regionální aglomerace. Schválení tohoto územního plánu si vláda vyhradila ve smyslu § 27 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, (obdobně jako pro aglomeraci Brněnskou, Ostravskou apod.).

Jak vyplývá z návrhu, skupina poslanců vytýká vládě zejména postup, kterým ke svému rozhodnutí, které bylo vyjádřeno formou usnesení vlády, dospěla. Především namítá, že další změny územního plánu, původně vládou schváleného v roce 1988 a později změněného v roce 1991 a 1994, měly být projednány způsobem, který stanoví § 21 až 25 stavebního zákona, především tedy s okresními úřady a obcemi, jejichž území se měly změny týkat. Pokud se tak nestalo, je schvalovací akt vlády nezákonný. Další námitka směřuje proti tomu, že Ministerstvo hospodářství nezajistilo zveřejnění návhu územního plánu vhodným způsobem, že nebyly vzaty v úvahu připomínky veřejnosti a že vláda návrh projednala a schválila bez stanoviska Ministerstva životního prostředí, tedy v rozporu se zákonem. V tom, že občané byli zbaveni možnosti vznášet připomínky, spatřují navrhovatelé též porušení základních práv podle čl. 35 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina"). Zastupováním poslanci pověřili poslance JUDr. Jiřího Vyvadila. Ten při jednání dne 25. 10. 1995 zpřesnil návrh v tom směru, že důvodem podání je ta část nařízení, která vymezuje koridor dálnice D 5 v oblasti města Plzně. Dále uvedl, že trvá na tom, že konečná varianta řešení zákonným způsobem projednána nebyla a že výkonná moc svým postupem v této věci porušila čl. 2 odst. 2 Listiny, neboť státní moc lze uplatňovat jen v mezích stanovených zákonem a způsobem, který zákon stanoví.

Ústavní soud požádal ve smyslu § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, vládu České republiky, jako účastníka řízení, aby se k návrhu v zákonné lhůtě vyjádřila. Ve vyjádření vlády podepsaném ministrem a vedoucím Úřadu vlády České republiky Dr. Igorem Němcem je především namítáno, že návrh směřuje téměř výlučně proti postupu při pořizování územního plánu, případně proti dalším úkonům, které předcházely jeho schválení, ale nenapadá rozpor vlastního textu nařízení vlády se zákonem. Jen vlastní text může být předmětem návrhu a náležel by do kompetence Ústavního soudu. Je-li však napadán proces pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace, který uskutečňují orgány státní správy na úseku územního plánování, pak tato exekutivní činnost jurisdikci Ústavního soudu nepodléhá.

V dalších bodech se pak vyjádření vlády podrobněji zabývá dokazováním, že jednotlivé informace, o které se návrh opírá, nejsou úplné a přesné. Zejména vláda namítá, že zákonem předepsané projednání orgán územního plánování, v tomto případě Ministerstvo hospodářství, provedl. Rovněž tak si tento orgán vyžádal posudek Ministerstva životního prostředí podle zákona České národní rady č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a tento posudek byl vydán po předepsaném veřejném projednání. V závěru proto vláda navrhuje, aby Ústavní soud návrh zamítl.

Vláda rovněž zaslala Ústavnímu soudu záznam z jednání schůze vlády ze dne 6. 4. 1994, kde je pod bodem 5 uvedeno, že vláda projednala návrh předložený Ministerstvem hospodářství a přijala usnesení č. 177. Také toto usnesení vláda předložila a vyplývá z něho, že vláda schválila změny a doplňky závazné části územního plánu

velkého územního celku Plzeňské sídelní regionální aglomerace ve vedení trasy dálnice D 5 Praha – Rozvadov v oblasti Plzně a současně schválila nařízení, kterým se vyhlašuje závazná část tohoto územního plánu. Usnesení vlády je opatřeno ověřovací doložkou Úřadu vlády.

Při jednání dne 25. 10. 1995 uvedli zástupci vlády navíc to, že v současné době je varianta schválená a vyhlášená napadeným nařízením dále upřesňována a znovu projednávána s Ministerstvem životního prostředí. Ve snaze minimalizovat nepříznivé dopady povede kopcem Valík tunel a nikoliv zářez. Nepopírají, že jednání byla velmi dlouhá a velmi problematická, předkladatel však postupoval podle zákona a usiloval vždy o harmonizaci konfliktních zájmů.

Dne 28. 6. 1995 byl dále Ústavnímu soudu doručen návrh podaný Občanským sdružením pro ochranu přírodního útvaru vrch Val u Plzně. Návrh byl označen jako návrh na zrušení nařízení vlády č. 104/1994 Sb. s dovětkem, že navrhovatel se tímto podáním připojuje k návrhu poslanců v téže věci a považuje se tímto za vedlejšího účastníka. Tento návrh soudce zpravodaj odmítl usnesením ze dne 17. 8. 1995, a to podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. d) zákona č. 182/1993 Sb. jako návrh podaný subjektem zjevně neoprávněným, neboť je mimo jakoukoli pochybnost, že občanské sdružení nemůže podat návrh na zrušení jiného právního předpisu jinak, než spolu s ústavní stížností a za podmínek uvedených v § 74 zákona č. 182/1993 Sb. Ustanovení § 69 tohoto zákona pak vedlejší účastenství nezná (účastníkem řízení je, kromě navrhovatele, pouze ten, kdo právní předpis vydal).

II.

Návrh napadá nařízení vlády, kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu velkého územního celku. K tomu je třeba uvést, že podle platné právní úpravy – stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů – se územně plánovací dokumentace zpracovává ve třech stupních – pro velké územní celky, sídelní útvary a zóny, aniž by však stavební zákon tyto pojmy blíže definoval. Územně plánovací dokumentace velkých územních celků podléhá povinnému hodnocení vlivu na životní prostředí podle zákona České národní rady č. 244/1992 Sb. Pokud jde o kategorie dokumentace, rozlišuje zákon územní prognózu, územní plán a územní projekt. Územní plán, o který v posuzovaném případě jde, má řešit funkční vymezení a uspořádání ploch a stanovit základní zásady organizace území, postup při jejich využití a podmínky výstavby. Dokumentaci projednává ten orgán, který ji pořídil – v posuzovaném případě Ministerstvo hospodářství. Náležitosti a podmínky projednávání návrhu územně plánovací dokumentace stanoví § 21 až 25 stavebního zákona, schvalování pak je upraveno v § 26 až 28 tohoto zákona. O tom, která část plánu je závazná a která směrná, rozhoduje schvalovatel. V projednávaném případě si schválení vyhradila vláda republiky, a to podle § 27 odst. 2 stavebního zákona. Pokud jde o závaznost územně plánovací dokumentace, je důležité zejména ustanovení § 29 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého příslušný orgán, tedy vláda nebo obecní zastupitelstvo, územní plán nejprve schválí a teprve potom jeho závaznou část vyhlásí. Pokud územní plán schválila vláda, učiní tak svým nařízením.

V konkrétním případě tedy vláda jako orgán územního plánování nejprve rozhodla usnesením č. 177 ze dne 6. 4. 1994 o změnách územního plánu, pokud jde o vedení trasy dálnice D 5 Praha – Rozvadov v oblasti města Plzně. Následně pak vláda svým nařízením č. 104/1994 Sb. vyhlásila celou závaznou část tohoto plánu. Předmětem návrhu tedy je toto nařízení vlády, které má především oznamovací charakter. Konkrétně pak, na základě zpřesnění návrhu, ta jeho část, která se týká vedení dálnice D 5 v oblasti města Plzně.

III.

Ústavní soud se především musel zabývat otázkou, jakého charakteru je napadené nařízení, a má-li vůbec normativní povahu. Po zvážení všech skutečností dospěl Ústavní soud k názoru, že napadené nařízení vlády normativním aktem je, avšak pouze v té části (příloha č. 2), která obsahuje vymezení veřejně prospěšných staveb, pro které je event. možné pozemky, stavby a práva k nim vyvlastnit (§ 108 odst. 3 stavebního zákona). Přitom není známo předem, jakého počtu subjektů se může realizace takto vymezených veřejně prospěšných staveb bezprostředně dotknout. Za takové stavby prohlašuje napadené nařízení nejen koridor dálnice D 5, ale i některé další stavby (např. určuje místo hlavní skládky tuhých komunálních odpadů, další komunikační stavby atd.).

Podle ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. přísluší Ústavnímu soudu v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů posoudit obsah právního předpisu z hlediska jeho souladu s ústavními zákony, mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy a v daném případě též se zákony a dále zjistit, zda právní předpis byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Pokud jde o obsah napadeného vládního nařízení, zastává Ústavní soud názor, že jeho úkolem je zjistit, zda tento právní předpis je v souladu s Ústavou, ústavními zákony, smlouvami podle čl. 10 Ústavy a v tomto případě též se zákony. Při splnění těchto předpokladů, a Ústavní soud konstatuje, že splněny byly, je posouzení věcné správnosti a účelnosti rozhodnutí vlády, kterým byl územní plán schválen, mimo kompetence Ústavního soudu.

Územní plán sám o sobě je opatřením směřujícím do budoucna, je tedy normou pro budoucí vývoj oblasti a výrazem snahy o sladění veřejných zájmů se zájmy partikulárními. Nelze ani souhlasit s tím, že tento akt vlády zasahuje do samosprávné kompetence obcí, neboť schvalování územně plánovací dokumentace není samosprávnou, ale přenesenou působností obce [§ 36 odst. 3 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení)]. Je nesporné, že při řešení těchto složitých otázek může být těžko nalezeno řešení, které bude bez jakýchkoliv rozporů a připomínek. Je věcí exekutivy, aby se zvážením všech pro a proti vydala konečné rozhodnutí, a je nepochybné, že Ústavnímu soudu nepřísluší do této sféry výkonné moci zasahovat. Odpovědnost vlády za případné negativní důsledky takového rozhodnutí je odpovědností politickou, nikoli odpovědností právní.

Dalším hlediskem, které Ústavní soud posuzoval ve smyslu § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu, bylo to, zda nařízení vlády bylo přijato a vydáno v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Na základě dokladů předložených vládou nemá Ústavní soud pochybnosti o tom, že při přijetí dotčeného usnesení vlády bylo dodrženo ustanovení čl. 76 odst. 2 Ústavy. Podle čl. 78 Ústavy je vláda oprávněna vydávat nařízení k provedení zákona a v jeho mezích. Vláda tedy nepotřebuje výslovnou delegaci v příslušném zákoně, nařízení však nemůže vybočit ze zákonných mezí – nemůže tedy být praeter legem. Jinak řečeno, musí se držet v mezích zákona, které jsou buď vymezeny výslovně, anebo vyplývají ze smyslu a účelu zákona. Obecně lze říci, že zcela volnou úvahu exekutiva však nikdy nemá, neboť vždy je omezena Ústavou, mezinárodními smlouvami a obecnými právními principy. Z těchto pohledů pak Ústavní soud nemá pochybnosti o tom, že nařízení vlády č. 104/1994 Sb. bylo vydáno v mezích Ústavou stanovené kompetence vlády, neboť ta je ke schválení tohoto stupně a této kategorie územně plánovací dokumentace oprávněna. Stejně tak je zmocněna k tomu, aby závaznou část územního plánu velkého územního celku vyhlásila jako nařízení vlády.

Poslední otázkou, kterou se musel Ústavní soud zabývat, bylo to, zda napadený právní předpis byl přijat ústavně předepsaným způsobem. Při řešení této otázky pak musel Ústavní soud nejprve posoudit, zda do tohoto hodnocení spadá též přezkoumání postupu správních orgánů při pořizování, schvalování a změnách plánovací dokumentace, v konkrétním případě tedy dodržení všech ustanovení § 21 až 31 stavebního zákona. Odpověď na tuto otázku zní tak, že takto široké zkoumání Ústavnímu soudu nepřísluší. Ústavně předepsaným způsobem přijetí právního předpisu rozumí Ústavní soud postupy při tvorbě právních předpisů obsažené v ústavních zákonech, případně postupy stanovené v ostatních zákonech, jsou-li jimi rozváděny ústavní principy. Projednání právního předpisu uvnitř systému orgánů státní správy však do přezkumné pravomoci Ústavního soudu nespadá, pokud se jím nezasahuje do ústavně garantovaných práv. Výsledkem činnosti orgánů exekutivy bylo usnesení vlády a teprve následně nařízení vlády, kterým se vyhlašuje závazná část schváleného územního plánu. Kritériem ústavnosti tohoto nařízení vlády může být podle názoru Ústavního soudu toliko to, zda se nařízení nepříčí účelu a smyslu stavebního zákona jako celku. Takový rozpor však soud neshledal a nemohl tedy ani přisvědčit názoru navrhovatelů, že vláda svým postupem porušila čl. 2 odst. 2 Listiny. Stejně tak Ústavní soud neshledal, že by došlo k tvrzenému porušení základního práva podle čl. 35 odst. 1, 2 Listiny, tj. práva každého na příznivé životní prostředí a na včasné a úplné informace o jeho stavu. Těchto práv se lze podle čl. 41 odst. 1 Listiny domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí. K tomu Ústavní soud uvádí, že právo na příznivé životní prostředí je nepochybně právem s relativním obsahem a je třeba ho vykládat z mnoha aspektů a vždy se zřetelem ke konkrétní věci. V posuzovaném případě pak Ústavní soud jeho porušení neshledal.

Z těchto důvodů Ústavní soud o návrhu skupiny poslanců rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. **Kessler** v. r.

272

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 8. listopadu 1995 v plénu o návrhu přednosty Okresního úřadu v Kutné Hoře na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kutná Hora o dopravě ve městě Kutná Hora č. 10/94 ze dne 1. července 1994

takto:

Obecně závazná vyhláška města Kutná Hora č. 10/94 o dopravě ve městě Kutná Hora ze dne 1. července 1994, přijatá Městským zastupitelstvem v Kutné Hoře, se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů České republiky.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. **Kessler** v. r.

273

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 15. listopadu 1995,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 86/1993 Sb., o osobních požitcích poskytovaných duchovním církví a náboženských společností

Vláda nařizuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem:

Čl. I

Nařízení vlády č. 86/1993 Sb., o osobních požitcích poskytovaných duchovním církví a náboženských společností, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 3 včetně poznámek č. 1), 1a), 1b) a 1c) zní:

„(3) Do doby rozhodné pro zařazení duchovního do platového stupně (dále jen „započitatelná praxe") příslušné platové třídy se započte doba

a) výkonu duchovenské činnosti,

b) výkonu vojenské základní (náhradní) služby a civilní služby v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem pro výkon vojenské základní (náhradní) služby,

c) mateřské a další mateřské dovolené nebo trvalé péče o dítě nebo děti v rozsahu odpovídajícím délce mateřské nebo další mateřské dovolené platné v době této péče podle zvláštního předpisu,[1]) pokud se žena současně v denním studiu[1a]) nepřipravovala na povolání, nebo doba osobní péče o dlouhodobě těžce zdravotně postižené nezletilé dítě, které vyžadovalo mimořádnou péči, pokud nebylo umístěno v ústavu pro takové děti, nejvýše však v celkovém rozsahu šesti let,

d) po kterou byl duchovní ve výkonu trestu odnětí svobody, jestliže soudní rozhodnutí, na jehož základě vykonával trest odnětí svobody, bylo podle zvláštního zákona[1b]) zrušeno, a doba, po kterou nemohl vykonávat duchovenskou činnost z důvodu neplatného pracovněprávního úkonu,[1c])

e) jiné praxe v rozsahu, v jakém jsou získané znalosti a zkušenosti použitelné pro výkon duchovenské činnosti, nejvýše však v rozsahu dvou třetin.

---

[1]) Např. zákon č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, zákon č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

[1a]) § 20 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon).
§ 29 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

[1b]) Zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 47/1991 Sb. a zákona č. 633/1992 Sb.
Zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu.

[1c]) § 21 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.“.

2. § 1 se doplňuje novým odstavcem 7, který zní:

„(7) Za měsíce červen a listopad přísluší duchovním základní plat stanovený v příloze č. 2, popř. upravený podle odstavce 5 věty druhé, ve dvojnásobné výši.“.

3. § 2 odst. 1 zní:

„(1) Za vedení přísluší duchovnímu hodnostní přídavek podle jeho zařazení do platové třídy ve výši:

platová třída	hodnostní přídavek Kč měsíčně
I.	od 300 do 900
II.	od 700 do 1800
III.	od 1200 do 3000
IV.	od 2300 do 5700
V.	od 4500 do 7500“.

4. Příloha č. 1 Zařazení duchovenských činností do platových tříd, I. platová třída zní:

„Nesamostatní a výpomocní duchovní správcové, pastorační asistenti.“.

5. Příloha č. 1 Zařazení duchovenských činností do platových tříd, II. – V. platová třída, písmeno A. Římskokatolická a řeckokatolická církev, platová třída IV. zní:

„IV. sídelní dignitáři kapitul, generální vikáři a administrátoři diecézí, světící biskupové, generální sekretář biskupské konference, vyšší představení řeholních společenství,“.

6. Příloha č. 1 Zařazení duchovenských činností do platových tříd, II. – V. platová třída, písmeno C. Českobratrská církev evangelická, platová třída IV. zní:

„IV. senioři, vedoucí tajemníci synodní rady, vedoucí komise pro vikariát,“.

7. Příloha č. 1 Zařazení duchovenských činností do platových tříd, II. – V. platová třída, písmeno F. Starokatolická církev, platová třída II. zní:

„II. samostatní duchovní správcové, sekretář biskupského ordinariátu,“.

8. Příloha č. 1 Zařazení duchovenských činností do platových tříd, II. – V. platová třída, název písmena G zní:

„G. Slezská evangelická církev a.v., Luterská evangelická církev a.v.“.

9. Příloha č. 2 zní:

„Základní platy podle platových tříd a platových stupňů (v Kč měsíčně)

Platový stupeň	Počet let započitatelné praxe	Platová třída				
		I.	II.	III.	IV.	V.
1	do 3	5 030	5 570	6 170	6 970	7 920
2	do 6	5 290	5 860	6 500	7 360	8 360
3	do 9	5 570	6 160	6 830	7 740	8 800
4	do 12	5 830	6 460	7 160	8 130	9 240
5	do 15	6 110	6 750	7 490	8 510	9 680
6	do 18	6 370	7 050	7 820	8 900	10 120
7	do 21	6 640	7 350	8 150	9 290	10 560
8	do 24	6 910	7 650	8 480	9 670	11 000
9	do 27	7 180	7 940	8 810	10 050	11 440
10	nad 27	7 450	8 240	9 140	10 440	11 880“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1995.

Předseda vlády:
Prof. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:
Ing. **Vodička** v. r.

274

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 13. listopadu 1995,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 176/1993 Sb., o nájemném z bytu a úhradě za plnění poskytovaná s užíváním bytu, ve znění vyhlášky č. 30/1995 Sb.

Ministerstvo financí stanoví podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva financí č. 176/1993 Sb., o nájemném z bytu a úhradě za plnění poskytovaná s užíváním bytu, ve znění vyhlášky č. 30/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 8 písm. a) se text za středníkem vypouští.

2. V § 3 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který včetně poznámky č. 14) zní:

„(9) Veřejnými prostředky nejsou prostředky poskytované podle zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky státní finanční podpory hypotečního úvěrování bytové výstavby.[14])

[14]) Nařízení vlády č. 244/1995 Sb.
Zákon č. 96/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1995 Sb.“.

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 10.

3. V § 6 odst. 2 se za slova „se určí“ vkládají tato slova: „pro posledního nájemce bytu před jeho rekonstrukcí nebo modernizací“.

4. V § 6 se vypouští odstavec 3.

5. Poznámka č. 11) zní:

„[11]) Např. vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 245/1995 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody včetně rozúčtování nákladů na objekty a mezi konečné spotřebitele.“.

6. V příloze k vyhlášce v bodu 2 písm. a) se v poslední větě slovo „dvojnásobek“ nahrazuje slovem „trojnásobek“ a na konci za slova „podle § 5“ se připojují tato slova: „a 5a“.

7. V příloze k vyhlášce v bodu 2 písm. b) se na konci za slova „podle § 5“ připojují tato slova: „a 5a“.

Čl. II

Regulace nájemného podle bodů 3, 6 a 7 této vyhlášky se vztahuje i na nájmy vzniklé před dnem účinnosti této vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Ministr:
Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

275

VYHLÁŠKA

Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

ze dne 6. listopadu 1995,

kterou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 400/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy stanoví podle § 24 odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb. a zákona č. 138/1995 Sb., a podle § 35 odst. 2 písm. a) zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 400/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. a) se částka „1500 Kčs" nahrazuje částkou „2500 Kč".

2. V § 3 odst. 1 písm. b) se částka „1800 Kčs" nahrazuje částkou „3000 Kč".

3. § 3 odst. 5 zní:

„(5) Přeruší-li stipendisté studium ze závažných lékařsky doložených zdravotních důvodů, poskytuje se stipendium též po dobu pracovní neschopnosti, pokud stipendisté zůstávají na území České republiky, a to nejdéle po dobu tří měsíců od začátku pracovní neschopnosti.".

4. V § 5 se vypouštějí odstavce 1 a 3; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

Čl. II

Stipendium ve výši podle této vyhlášky se poskytne stipendistům již za kalendářní měsíc, v němž byla tato vyhláška vyhlášena ve Sbírce zákonů.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Pilip** v. r.

276

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 26. října 1995,

kterou se stanoví celkové roční nejvyšší množství látek poškozujících nebo ohrožujících ozonovou vrstvu Země, které mohou být vyrobeny nebo dovezeny v roce 1996

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 5 odst. 8 písm. a) zákona č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země:

§ 1

Celkové roční nejvyšší přípustné množství látek,[1]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které mohou být v roce 1996 vyrobeny nebo dovezeny, se stanoví ve výši 950 tun pro látky uvedené v části C přílohy zákona č. 86/1995 Sb. a pro látky uvedené v části D přílohy tohoto zákona ve výši 30 tun.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Benda** CSc. v. r.

277

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 26. října 1995,

kterou se stanoví množství látek poškozujících nebo ohrožujících ozonovou vrstvu Země, které jsou určeny pro zajištění základní potřeby

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 5 odst. 8 písm. b) zákona č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země:

§ 1

Celkové roční množství látek, včetně látek obsažených ve výrobcích, které může být vyrobeno nebo dovezeno pro účely zajištění základní potřeby[1]) v oblasti ochrany zdraví a života lidí, obrany a bezpečnosti státu, bezpečnosti leteckého provozu a jaderných zařízení, výzkumu a vývoje (včetně laboratorního použití), pro roky 1996 a 1997, je uvedeno v příloze této vyhlášky.

§ 2

Zrušuje se vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 14/1995 Sb., kterou se stanoví seznam a množství látek a výrobků používaných ve zdravotnictví při akutním ohrožení života, na které se nevztahují ustanovení § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 211/1993 Sb., a doba ukončení jejich dovozu.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Ministr:
Ing. **Benda** CSc. v. r.

---

[1]) § 1 zákona č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země.

[1]) § 4 odst. 6 písm. b) zákona č. 86/1995 Sb., o ochraně ozonové vrstvy Země.

Příloha k vyhlášce č. 277/1995 Sb.

Celkové množství látek,[2]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které lze vyrobit nebo dovézt pro účely zajištění základní potřeby v letech 1996 a 1997

Část I.

Celkové množství látek,[2]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které pro účely zajištění ochrany zdraví a života lidí lze vyrobit nebo dovézt:

a) v kalendářním roce 1996:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	$CFCl_3$	CFC-11	26 400
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	16 100
trichlortrifluorethan	$C_2F_3Cl_3$	CFC-113	50
dichlortetrafluorethan	$C_2F_4Cl_2$	CFC-114	16 100
bromdifluormethan	CHF_2Br	HBFC-22B1	1 500

b) v kalendářním roce 1997:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	$CFCl_3$	CFC-11	30 400
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	18 400
trichlortrifluorethan	$C_2F_3Cl_3$	CFC-113	50
dichlortetrafluorethan	$C_2F_4Cl_2$	CFC-114	18 400
bromdifluormethan	CHF_2Br	HBFC-22B1	1 500

Část II.

Celkové množství látek,[2]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které pro účely zajištění obrany a bezpečnosti státu lze vyrobit nebo dovézt v jednotlivém kalendářním roce:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
bromtrifluormethan	CF_3Br	HALON-1301	5 000
dibromtetrafluorethan	$C_2F_4Br_2$	HALON-2402	2 000
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	2 000
dichlortetrafluorethan	$C_2F_4Cl_2$	CFC-114	500

[2]) Látky části A a B přílohy zákona č. 86/1995 Sb.

Část III.

a) Celkové množství látek,[2]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které pro účely zajištění bezpečnosti leteckého provozu lze vyrobit nebo dovézt v jednotlivém kalendářním roce:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
chlorbromdifluormethan	CF_2BrCl	HALON-1211	300
bromtrifluormethan	CF_3Br	HALON-1301	200
dibromtetrafluorethan	$C_2F_4Br_2$	HALON-2402	200
trichlortrifluorethan	$C_2F_3Cl_3$	CFC-113	100
dichlortetrafluorethan	$C_2F_4Cl_2$	CFC-114	100

b) Celkové množství látek,[2]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které pro účely zajištění bezpečnosti jaderných zařízení lze vyrobit nebo dovézt v jednotlivém kalendářním roce:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	$CFCl_3$	CFC-11	7 000
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	100

Část IV.

Celkové množství látek,[2]) včetně látek obsažených ve výrobcích, které pro účely výzkumu a vývoje (včetně laboratorního použití) lze vyrobit nebo dovézt v jednotlivém kalendářním roce:

Název látky	Chemický vzorec	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
trichlorfluormethan	$CFCl_3$	CFC-11	100
dichlordifluormethan	CF_2Cl_2	CFC-12	100
trichlortrifluorethan	$C_2F_3Cl_3$	CFC-113	9 000
dichlortetrafluorethan	$C_2F_4Cl_2$	CFC-114	100
chlorpentafluorethan	C_2F_5Cl	CFC-115	100
tetrachlormethan	CCl_4	–	300
1,1,1-trichlorethan (metylchloroform)	$C_2H_3Cl_3$	–	100

Část V.

Rezerva

K množství látek stanovenému v částech I. až IV., které pokrývá nezbytná plánovatelná užití, se připočítává rezerva pro případy mimořádného použití (např. pro obnovení zásoby hasicího prostředku po požáru) v celkové výši 15 000 kg látek na jednotlivý kalendářní rok.

278

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. dubna 1994 byla v Brasília podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Brazilské federativní republiky o obchodu a hospodářské spolupráci.

Dohoda na základě svého článku XIV vstoupila v platnost dnem 21. října 1995. Dnem vstupu v platnost této dohody pozbývají ve vztazích mezi Českou republikou a Brazilskou federativní republikou platnosti:

Obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazilské federativní republiky ze dne 19. července 1977

a

Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazilské federativní republiky ze dne 12. května 1988.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Brazilské federativní republiky o obchodu a hospodářské spolupráci

Vláda České republiky a vláda Brazilské federativní republiky, dále jen „smluvní strany“,

přejíce si rozšiřovat a posilovat obchodní styky a hospodářskou spolupráci mezi oběma státy na základě principu svrchované rovnosti a vzájemnosti,

s cílem co nejvíce intenzifikovat bilaterální vztahy na vzájemně výhodných základech,

se dohodly takto:

Článek I

Smluvní strany budou vzájemně podporovat a usnadňovat rozvoj obchodní výměny a oboustranné hospodářské spolupráce v souladu s právními předpisy obou států.

Článek II

Smluvní strany si budou, v souladu s pravidly GATT, vzájemně poskytovat zacházení podle doložky nejvyšších výhod ve všech záležitostech týkajících se vzájemné obchodní výměny.

Článek III

Ustanovení článku II se nepoužijí na výhody, usnadnění, zvýhodnění a osvobození, která jedna ze smluvních stran poskytuje nebo poskytne

a) sousedním zemím za účelem usnadnění pohraničního styku a/nebo spolupráce s pohraničními oblastmi,

b) třetím zemím z důvodu jejich účasti v dohodách o hospodářské integraci, jejímiž jsou členy, jako jsou zóna volného obchodu nebo celní unie,

c) třetím zemím na základě mnohostranných dohod, kterých druhá strana není členem, podepsaných podle článku XX GATT a vyplývajících z výjimek GATT, jako je Všeobecný systém obchodních preferencí mezi rozvojovými zeměmi.

Článek IV

Smluvní strany budou podporovat vzájemnou spolupráci mezi právnickými a fyzickými osobami obou států, včetně společné činnosti na třetích trzích, zaměřenou zejména na

a) zvýšení ročního objemu vzájemné obchodní výměny a diversifikaci obchodovaného zboží,

b) společné podnikání a kooperaci při výrobě strojů a zařízení, jakož i technickou spolupráci a zaškolování odborníků,

c) vzájemnou výměnu informací o budoucích investičních programech a změnách právních předpisů týkajících se zahraničního obchodu a zřizování společných podniků.

Článek V

Vývozní a dovozní kontrakty uzavřené v rámci této dohody budou sjednávány přednostně na bázi světových cen.

Článek VI

Platby vyplývající z kontraktů uzavřených v rámci této dohody budou uskutečňovány ve volně směnitelných měnách a v souladu s devizovými předpisy platnými v obou státech.

Článek VII

S cílem rozšiřovat obchodní vztahy mezi oběma státy, budou smluvní strany podporovat účast firem na veletrzích a obchodních výstavách pořádaných na území obou států.

Článek VIII

1. Smluvní strany, v souladu s platnými právními řády, osvobodí od cel následující zboží:

a) zboží, nářadí a výrobky nezbytné k pořádání veletrhů a obchodních výstav,
b) materiál pro testy a výzkum,
c) vzorky bez obchodní hodnoty a propagační materiál,
d) dary humanitárního, vzdělávacího, kulturního a sportovního charakteru.

2. Výše zmíněné zboží a výrobky nemohou být předmětem obchodu ani nemohou být využívány třetími osobami za účelem zisku.

Článek IX

Každá smluvní strana poskytne, v souladu se svým právním řádem, výhody tranzitu přes své území pro zboží pocházející z území druhé země a určené do třetí země, stejně jako pro zboží pocházející ze třetí země a určené druhé smluvní straně.

Článek X

1. S cílem zajistit provádění této dohody, smluvní strany souhlasí s ustanovením dvoustranné Smíšené komise sloužící k posilování obchodní a hospodářské spolupráce mezi oběma státy.

2. Funkcí vedoucích obou stran pro jednání Smíšené komise budou pověřeni představitelé ministerstev zabývajících se vnějšími ekonomickými vztahy.

3. Hlavní úkoly Smíšené komise jsou tyto:

a) podávat vládám návrhy týkající se rozvoje dvoustranných obchodních a hospodářských vztahů,
b) vyhodnocovat obchodní a hospodářské dění mezi oběma státy v rámci této dohody a přispívat k rozšiřování obchodních a hospodářských vztahů především navrhováním nových forem spolupráce,
c) podporovat vzájemnou výměnu informací o obchodní a hospodářské situaci a příslušném zákonodárství v obou státech,
d) dohlížet na plnění této dohody.

4. Smíšená komise se bude scházet podle potřeby obou smluvních stran, zpravidla jednou za dva roky, střídavě v Praze a v Brasília.

Článek XI

Rozpory, které by mohly vzniknout v souvislosti s výkladem této dohody, budou řešeny v rámci Smíšené komise uvedené v článku X této dohody.

Článek XII

Ustanovení této dohody budou také uplatňována na kontrakty uzavřené v době její platnosti a plněné po datu ukončení její platnosti.

Článek XIII

Tato dohoda se sjednává na dobu pěti let a bude dále automaticky prodlužována vždy o další jeden rok, pokud jedna ze smluvních stran nesdělí písemně, diplomatickou cestou svůj záměr ji vypovědět, a to 180 dnů před předpokládaným datem ukončení její platnosti.

Článek XIV

Tato dohoda podléhá schválení v souladu s právním řádem každé smluvní strany a vstoupí v platnost 30 dnů po datu obdržení poslední notifikace týkající se jejího schválení.

Článek XV

Dnem vstupu v platnost této dohody pozbývají ve vztazích mezi Českou republikou a Brazilskou federativní republikou platnosti Obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazilské federativní republiky podepsaná v Brasília dne 19. července 1977 a Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazilské federativní republiky podepsaná v Brasília dne 12. května 1988.

Dáno v Brasília dne 25. dubna 1994 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a portugalském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
České republiky:

Václav **Klaus** v. r.
předseda vlády

Za vládu
Brazilské federativní republiky:

Celso Luiz **Nunes Amorim** v. r.
ministr zahraničních věcí

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření** č. j. 282/65 785/95, **kterým se stanoví uspořádání a obsahové vymezení položek účetní závěrky a rozsah údajů ke zveřejnění pro banky.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Sdělení pro předplatitele

Dovolujeme si upozornit všechny předplatitele, že v nejbližších dnech obdrží fakturu na třetí zálohu předplatného Sbírky zákonů 1995. Výše třetí zálohy byla stanovena po dohodě s vydavatelem, a to v důsledku stavu čerpání první a druhé zálohy.

Žádáme předplatitele o včasné uhrazení podle data splatnosti uvedeného na zaslaném dokladu. Po úplném vyčerpání druhé zálohy budeme zasílat další částky Sbírky zákonů letošního ročníku teprve po připsání třetí zálohy na náš účet.

SEVT, a. s.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefón (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,– Kč, druhá záloha 900,– Kč, třetí záloha 400,– Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., – Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 – Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 – Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 – Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 – Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávanie novinových zásielok v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.